

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев1 24/2023
11.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Субић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Верослав Гарић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Одред жандармерије у Краљеву, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради уплате доприноса за пензијско и инвалидско осигурање, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1575/17 од 07.06.2017. године, у седници одржаној 11.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1575/17 од 07.06.2017. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1575/17 од 07.06.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 668/2016 од 24.01.2017. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да у корист тужиоца Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање, Филијала Краљево, уплати законом предвиђене доприносе за пензијско и инвалидско осигурање да на основице додатка на плату по основу ноћног рада, прековременог рада и рада у нерадне дане верских и државних празника у периоду од 25.04.2009. године до 25.04.2012. године, на износе чија је висина ближе одређена овим ставом изреке, а по стопи која буде важила на дан уплате, те да о извршеној уплати достави доказ тужиоцу. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка од 56.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима поступка до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1575/17 од 07.06.2017. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке укинута је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде и предмет у укинutom делу враћен истом суду на поновни поступак.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се о ревизији одлучи у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Решењем Врховног касационог суда Рев2 1551/2018 од 11.07.2018. године, ставом првим изреке, прихваћено је одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1575/17 од 07.06.2017. године, као изузетно дозвољеној. Ставом другим изреке, укинуте су пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1575/17 од 07.06.2017. године и пресуда Основног суда у Краљеву П1 668/2016 од 24.01.2017. године, а тужба тужиоца је одбачена.

Одлуком Уставног суда Пж 543/2019 од 13.04.2023. године, ставом првим изреке, усвојена је уставна жалба тужиоца и утврђено да је решењем Врховног касационог суда Рев2 1551/18 од 11. јула 2018. године подносиоцу уставне жалбе повређено право на правично суђење зајемчено одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије. Ставом другим изреке, поништено је решење Врховног касационог суда Рев2 1551/18 од 11. јула 2018. године и одређено да исти суд донесе нову одлуку о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1575/17 од 07.06.2017. године.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побиија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У конкретном случају предмет спора је захтев тужиоца да се обавезе тужена да на основице додатка на плату по основу нередовности у раду, Републичком фонду ПИО уплати законом предвиђене доприносе. По оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, јер правно схватање изражено у нижестепеним одлукама, о праву тужиоца да потражује од тужене уплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање, не одступа од правног става усвојеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 12.03.2019. године, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 1. ЗПП.

Парнични поступак за уплату доприноса за обавезно социјално осигурање запосленог је посебан поступак из радних односа. Према одредби члана 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У осталим споровима из радног односа, дозвољеност ревизије се цени под истим условима као и у имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање. Како је спор за уплату доприноса за обавезно социјално осигурање, спор о новчаном потраживању, о дозвољености ревизије одлучује се као у имовинскоправним споровима, у складу са чланом 403. став 3. ЗПП.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У тужби поднетој 20.09.2016. године, није одређена вредност предмета спора, у таквим случајевима вредност предмета спора утврђује се применом одредбе члана 28. Закона о судским таксама, која прописује, да ако се по одредбама члана 21. до 27. овог закона не може утврдити вредност предмета спора, као вредност се узима износ од 15.000,00 динара, без обзира који је суд надлежан за решавање спора.

Како у конкретном случају вредност предмета спора, утврђена применом одредбе члана 28. Закона о судским таксама, не прелази динарску противвредност 40.000 евра, због чега је Врховни суд нашао да ревизија тужене није дозвољена, применом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић